

Проблеми формування правової держави в Україні

На нинішньому етапі розвитку української державності, Україна виступає як держава, у якій гарантується верховенство права, а також – здійснення і захист прав громадян, відповідальність держави перед особою, і також - особи перед державою, здійснення наглядових функцій, спрямованих на написання та застосування законодавчих актів, та приписує собі наявність деяких ознак, - головних вимог, які у своїй єдності детермінують ідеальну модель держави, яка могла б заявити свої права на звання «правової».

Загалом, науковці визначають у своїх працях такі загальновідомі ознаки правової держави як верховенство права, юридична захищеність людини та громадянина, розмежування державної влади. І хоча в Конституції наша країна підноситься саме як правова держава, але разом з тим варто визнати, що таке проголошення констатує не такі відносини, які реально склалися, а лише потугу до створення правової держави. [3; с.73]

У галузі знань теорії держави і права від часу становлення української державності сталася доволі вагома зміна орієнтирів у сфері політики та ідеології. Однак практично, стосовно рівності прав і свобод людини і громадянина та інших демократичних принципів, протягом останніх років не сталося якихось суттєвих змін. Конституційна модель української правової державності залишається все ще не сформованою до кінця. [2; с.22]

Формування правової держави, на мою думку, не може бути можливе без облаштування реальних умов для такого процесу. До даних умов можна віднести: створення єдиного, внутрішньо не суперечливого законодавства, розробка продуманої національної політики та ефективних засобів її реалізації, забезпечення високого рівня політичної та правосвідомості населення.

Тож, розглянемо ці умови конкретніше.

1. Досягнення високого рівня політичної і правової свідомості людей. Вироблення потреби та навичок для участі в управлінні державою свідомих громадян, забезпечення принципу багатоманітності думок і суджень в усіх сферах життя, розвиток системи самоврядування, встановлення міцного правопорядку, законності і конституційності; ратвердження принципів реальної демократії в сфері економіки, культури, науки і т.д.

2. Створення єдиного, внутрішньо не суперечливого законодавства. На даний момент ще багато законів не відповідають Конституції. Час від часу виникають суперечності між нормами права. Все це негативно відбивається на стані законності, економіки, призводить до конфліктів, майнових і територіальних суперечок. Тож сучасна законодавча база потребує суттєвого впорядкування. [4; с. 4]

3. Розробка національної політики і ефективних засобів її реалізації. Держава покликана забезпечувати збереження історично сформованої єдності українців, територіальної цілісності країни. З такими відносинами пов'язані питання державного суверенітету, забезпечення прав і свобод народу. Однак на сьогодні в Україні існує багато негативних явищ. Крайні форми сепаратизму, прагнення безвідповідальних радикальних сил штовхнути місцевих жителів на шлях самоізоляції і виходу зі складу України та приєднання до території інших держав, породжують ґрунт для руйнівних наслідків, збройних конфліктів.

4. Формування сильного громадянського суспільства в державі. Лише у процесі взаємодії з дійсно правовою, демократичною, соціальною державою, яка проголошена в Конституції, таке суспільство спроможне реалізувати свою основну ціль - забезпечення народного суверенітету у всіх сферах суспільного життя. Адже саме в цій взаємодії громадянського суспільства спроможне виконати свої функції. В Україні гнучке, планомірне зміцнення існуючої держави можливо тільки через всебічний розвиток громадянського

суспільства, а становлення і оптимізація останнього вимагають стійкого взаємодії з державою, яке зберігає і зміцнює свій правовий і демократичний характер. [1; с.42].

5. Формування стабільного середнього класу. Викривлена система державної економіки, в якій основна частка виробництва перебуває в руках великого бізнесу, а відносно більша частина населення працює або на цей великий бізнес, або на державу, яка платить низькі зарплати своїм службовцям, тягне за собою і викривлену класову систему розподілу суспільства.

Зважаючи на всі обставини побудова правової держави в нашій країні має визначатися в першу чергу тенденціями її власного прогресу, ступенем бажання та готовності як всього суспільства, так і кожного окремого громадянина до таких змін. Отож, задля втілення будь-якої теорії в життя необхідно, щоб її ідеями перейнялася якнайбільша кількість населення. Для того щоб правова держава дійсно відбулася в Україні, слід ціленаправлено і скурпульозно працювати над правовою освітою, розвитком правової культури населення, і знайомитися із зарубіжним досвідом, додаючи все більше корисного і повновартісного.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Прийнята на V сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. //Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Безродный Е.Ф., Ковальчук Г.К., Масляный О.С. Мировая классическая мысль о государстве и праве: Учебное пособие. – К.: Юринком Интер, 1999. – 391 с.
3. Теорія держави і права (опорні конспекти): Навч. посіб. / Авт. упоряд. Кравчук М. В. — К.: Атіка, 2005. — 288 с.
4. Удовенко Г. Обеспечение прав человека // Голос Украины. – 2003. – 9 декабря. – С.8.